

כל הלמוד זמר בכל יום
בבוקר לו שהוא בו שלום וקרא

כל השנה הלכות בכל יום
בבוקר לו שהוא בו שלום וקרא

ב חשוון

קובץ ראשון לחדש תשרי

אמר רבי תנאי משום רבי שמעון בן יוחאי: אין לו להקדוש ברוך הוא נבית גמזי אלא אוצר של ידאת שמים שפאנד לישקא לו ידאת ה' היא אוצר עולות ליה. וכל לפוד תולת הפוד אי אפשר להגיע לספת ידאת שמים.

קפסא מלשה רפגו גלות:
בספר הזהר נצא
מהגלות פרקמים
"כי לא תשכח
מפי זרעו" הם
אותיות יחא"י

ספר זוהר שולחן ערוך שחבר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

ב'לשון הקודש לש"ס דף היומי

והוא: זוהר ושלחן ערוך מחולק לשלש שנים
ללמוד דף זוהר ושלחן ערוך היומי עם דף גמרא היומי

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזהר ביחד עם שולחן ערוך

ב. הטיל ישראל ציציות בכגד בלא פגנה, אם אין ציציות אחרים (מצויים) מתקנים להכשירו יש לסמוך על הרמב"ם שמכשיר, אבל לא יברך עליו.

ג. השואל מחברו טלית שאינה מצויצת, פטור מלהטיל בה ציצית כל ל' יום, דכתיב פסוק ולא של אחרים, אבל אחר שלשים יום תיב מדרבנן, מפני שנראית בשלל: הגה: ואם החזירו תוך שלשים יום וחזר ולקחו אינו מצטרף רק בעיני ל' יום רצופים (נמוקי יוסף הלכות ציצית): שאלה בששה מצויצת, מברך עליה מיד.

ד. מתר למל טלית חברו ולברך עליה, ובלבד שיקפל אותה אם מצאה מקפלת: הגה: וה"ה בתפלין (נ"י פרק הפיגה) אבל אסור ללמוד מספרים של חברו בלא דעתו דחישנין שמא יקרע אותם בלמודו (נ"י הלכות קטנות):

ה. טלית של שתפין תיבת בציצית דכתיב על פניו בגדיהם:

סימן טו

אם להתיר ציצית מבגד לבגד ודין נקרע הטלית,

ובו ו' סעיפים

א. מתר להתיר ציציות מטלית זה ולתנם בטלית אחר אבל שלא להניחם בכגד אחר לא: הגה: ודוקא בטלית של בר חייבא אבל מתר להתיר ציצית מטלית של מתים (מרדכי ותוס' פרק כ"ב דף כ"ב).

ב. אינו יכול לקח הפנף כמו שהוא עם הציצית

שאין בה כל הארבע אינה מצויצת כהלכתה, והיוצא בה לרשות הרבים בשבת תיב חטאת: עין לקמן סי' ש"א סעיף ל"ח.

ב. אם היא מצויצת כהלכתה, מתר לצאת בה לרשות הרבים, בין טלית קטן בין טלית גדול: אפלו בזמן הזה שאין לנו תכלת רק שלא יהא מנח לו על כתפיו (דברי ר"ן ור"י פ' תבית דף ק"ח ע"ב) ומוקמינן לטלית אחזקתיה שהוא מצויץ כהלכתו ואין צריך לבדקו קדם שיוצא בו (דברי תשובת הרא"ש כלל ב' ותשובת הרמב"ן סימן רמ"ז) וכל בו בשם הרמב"ם פ' י"ט מהלכות שבת.

ג. אם נודע לו בשבת כשהוא בכרמלית שהטלית שעליו פסול לא יסרנו מעליו עד שיגיע לביתו דגדול כבוד הקריות: הגה: ואפלו טלית קטן שתחת בגדיו אין צריך לפשט והוא תדין אם נפסק אחד מן הציציות ומתבייש לישב בלא טלית דיוכל ללבוש בלא ברכה מבח כבוד הקריות (בית יוסף בשם התשובה) ודוקא בשבת דאסור לעשות ציצית אבל בחל כהאי גוונא אסור (מרדכי ח"ק דף צ"א):

סימן יד

דיני ציצית שעשאן עכו"ם ונשים וטלית שאולה,

ובו ה' סעיפים

א. ציצית שעשאן עכו"ם פסול, דכתיב דבר אל בני ישראל לאפוקי עכו"ם. האשה בשרה לעשותה: הגה: ויש מחמירין להצריך אנשים שעשו אותה, וטוב לעשות בן כלהקה (מרדכי ח"ק והגהות ממוז מהלכות ציצית ותוס' דף מ"ב).